

11.oktobri 1957.g.

Sveiks,

un nepem ļauna, ka tik ilgi nerakstīju. Vari iedomaties, ka bija pamatīgs rakstu darbu sastregums. Savu laiku papēma arī gīmenes lietas, jo īpaši tadē, ka abas atvases vienlaicīgi nolīkas gulta ar karstumpiem - meitai laikam bija piemētusies tā slavena Āzijas gripa. Tā ka esmu patlaban salmu atraitnis ar bērniem, tad arī mājā darāma bez jēgas. Turamies tomēr brāsi, jo sēskipi jau tada vecumā, kad var sakt izdalīt paveles un visumā tas arī top izpildītas itin labi.

Pedejas nedēļas arī pasaulīte ka tada iet visai raibi. Varu iedomaties, ka pie jums Stoka duo ka bisu stropa, un arī Tēv droši vien daudz sakrājies uz sirds. Nav tomēr ko trakot, jo labs nak ar gaidīšanu, ne ar parsteigšanu - par to jau esam izdiskutējusi savlaicīgi gana.

Laiks te pieturas ideāls - tā saukta "indīgu vasara", kas parasti velkas cauri septembrim un oktobrim. Sajos mēnešos si pilsēta liekas ļoti pievilcīga un par saules trukumu nav ko zēloties.

Pirmajā atgriešanas dienā gah te iekritu ka spēlte, jo bija varen karsts un sutīgs, ļautīpi akreja, klīedza un kustējas ka apsvīlusi - līkas tīrais elles priekakambaris pēc Vecas Pasaules lēnājiem tempiem un itka cīnīgākas stājas. Nu esmu atkal iekļāvies dienu ritma un tīkai pa brīžiem atceros romantisko pazobeli kalnu piekāje, kur sarunas tīk labi vedas pat pie lērgas glazītes. Patiesi, patiesi - ilgi nebija bijusi tīk jauki sarunu partneri. Ka brālī un masu satīcīs butu !

Sīeva raujas ar studijām un cer ap Ziemassvētkiem but cauri skolai. Talak mūsu domas pagaidām drusku dalas, bet domāju, ka kadu pusgadu vai gadu vīpa labprāt grībes elpu atvīlkt un pabūt tā dzīvoklītī, kas jums tā iepatīkas. Tā ka uz atkalredzēšanas soredz līelāka bārā stiprī ceru. Ja kas sakertos, tad vismaz pats tur busu atrodams nakamo vasaru noteiktī, bet ļoti iespējams, ka daudz āgrāk.

Par to trokspaino katalogu dzīrdeju, ka tads te drīzuma pienaksot - itka daudzīnatais Vīļa kollega to sapēmsot. Tēv tā tad tur nebutu ko piepūleties līeki.

Kas attīecas uz Nīla korespondenta septī, kas arī Tēvī laikam īntereses, tad līekas, ka mēnēsa laika vīss bus O.K. Man par to līels gandarijums, ko pagaidām vel paturu sēvī, jo esmu radīs but pesīmists līdz pedējam brīdīm, bīezi gan nevīeta. Kad tad Tava mamīps paradīsīs musgala ? Labprāt vīpu tad noķertu vē sāi kontīnenta pusē, lai velak nebutu jātrīecas tīk talu - sapratīsī, ka bērniņī pasrēiz stiprī piesīen pie mājas. Vai vīpai Ņujorka jēb vīspar sāi pusē nav kādī pazīpas kuras doma apcīemot ?

Pīevīenoju sāi vēstuleī foto īzgriezumū - vai nav pazīstama kādam no jums ?

Zīnta joprojam gāda vēstulī no Nīla. Ceru arī, ka Tu man atkal atsūtīsī kadu vīlīnosu akatīkarti no zīemēlu Venēcījas. Līelu korespondenci nebutu vērts sakt, jo neba jau ilgi bus jāgāda uz personīgu tīksanos. Vai zīnī ko par Mēlna pedēja laika gaitām - vīps man atsūtīja vīsaī mīstīkku atklātīnī no-fīppu zāmes; tam gan cēļī ved krustu āķersū.

Mīļī sveīcīenī Veltīpai (vai vīpa vel sēko Frēilēnes gaitām - galu gala tīk brīsmīgi tīe amīsī talakājos turpīnājumos nemaz nebīja) un atvasītem, jā manī vel atceras. Pasām novelu āngļu mīeru kurš Tēv gan nav trūcis, bet kurš tagad vīirāk par vīsu cītu vajadzīgs, lai godām pastāvetū.

Tavs

P.S. Ko Āndrējs tīk īzmīsīgi brēc pēc skānosa - vai tad Elgāī vīairs nav nekāds ālgots darbs jēb uzkrītusi kāda nopīetna līksta ?

NAZI WAR CRIMES DISCLOSURE ACT

BEST AVAILABLE COPY

Section 3(b)

(2)(A) Privacy

(2)(B) Methods/Sources

(2)(C) Foreign Relations

Declassified and Approved for Release
by the Central Intelligence Agency

Date:

2005